

VETERINÀRIA

Celebració de Sant Francesc: Començam a treure el cap?

El Col·legi organitza un curs d'odontologia equina
Llei del Medicament: El veterinari no podrà dispensar
SEMILLA: Programa de millora en les races ovines de les Illes Balears

editorial

sumari

- Avepa: Diagnòstic per imatge • Cursos	4
- Seguretat Alimentària: Salmonella	5
- VSF, un mes de voluntariat a Bolívia	6
- Perfil col·legial: Iñaki Paredes	8
- Actualitat: Presentació de la TERIB	9
- Portada: Sant Francesc 2013	10
- Actualitat: Segona edició d'Animal Party	12
- Actualitat: Curs d'odontologia equina	13
- Actualitat: Llei de Col·legis i Serveis Professionals	14
- Actualitat: Seminari de Medicina Funcional	15
- Actualitat: Cop de la Llei del Medicament	16
- Cas clínic • Col·legi	17
- Els nostres centres veterinaris: CalviaVet	18
- Col·lectiu de Jubilats • H ^a de la Veterinària	20
- Assessoria Jurídica • Art al COVIB	21
- Cas clínic: Resolució	22
- SEMILLA: Programa de millora de races	23

Nivell de compromís

Puntualment com cada mes d'octubre, la veterinària es tornà reunir per celebrar Sant Francesc. A diferència d'altres celebracions col·legials, el patró és el moment de l'any en el que molts de companys i companyes es poden trobar. Dia en el qual es reconeix als col·legiats més antics, es recorda als que han partit, es dona la benvinguda a les noves i nous col·legiats i quan el president fa un petit repàs dels esdeveniments més destacables de l'any per a la professió.

La festivitat del nostre patró és sense dubtes l'acte senyer dels organitzats pel COVIB, dins del conjunt de l'activitat del Col·legi. És per tant una bona ocasió per valorar la participació i l'interès de les convocatòries col·legials i fer una reflexió de quines són les claus del seu èxit: respecte dels actes lúdics sembla clar que aquells amb formats dinàmics, que permeten un major intercanvi i interrelació personal, són els que incentiven més l'assistència; entre els professionals, aquells que el col·legiat percep com a transcendents per a la seva activitat. Però no sempre es compleixen aquestes premisses i en molts de casos s'espera més participació.

Sense dubte les juntes de govern són les que tenen la responsabilitat d'impulsar la participació de tots els col·legiats, tant en la planificació d'activitats engrescadores com en promoure dinàmiques que la afavoresquin. Però també és cert que aquells han de ser conscients que són una part fonamental de l'entitat i que el seu impuls personal i la seva dedicació, malgrat sigui puntual, és important i necessària.

Els col·legis oficials professionals són entitats imprescindibles de la societat civil. La veterinària també ho és. És per tant ineludible, per ocupar el lloc destacat que tots volem, el compromís i l'aportació de tots, junta de govern i cada un dels col·legiats, per aconseguir aquest objectiu.

Radiologia digital ja?

Rosa Novellas imparteix a Palma una xerrada sobre diagnòstic per imatge emmarcada dins la formació continuada d'AVEPA

Gairebé mig centenar de veterinaris (47) assistiren el passat 14 de setembre a la jornada formativa sobre radiologia i ecografia que impartí la doctora veterinària Rosa Novellas en una de les sales d'actes de l'Hotel Valparaíso de Palma. La ponència, que tractà de manera molt bàsica la interpretació radiològica i ecogràfica d'algunes de les patologies més comuns en la clínica diària, serví també per plantejar als presents la conveniència o no de passar-se a la radiologia digital, un dels recents avenços en el diagnòstic per imatge veterinari.

Primerament es féu un recorregut per les situacions en les quals l'ecografia

ajuda a fer un diagnòstic ràpid i fiable, repassant casos de piòmetra, obstrucció intestinal, alteracions en la bufeta i situacions d'urgència, entre d'altres. Posteriorment se refrescaren coneixements per a una correcta interpretació d'imatges radiogràfiques, mostrant el procediment a seguir per efectuar una valoració sistemàtica de les plaques de tòrax d'abdomen i del sistema musculoesquelètic en petits animals, relacionant-les amb els diagnòstics diferencials.

Finalment, la ponent oferí una sèrie de consells útils per treure el màxim benefici a la tecnologia digital per tots

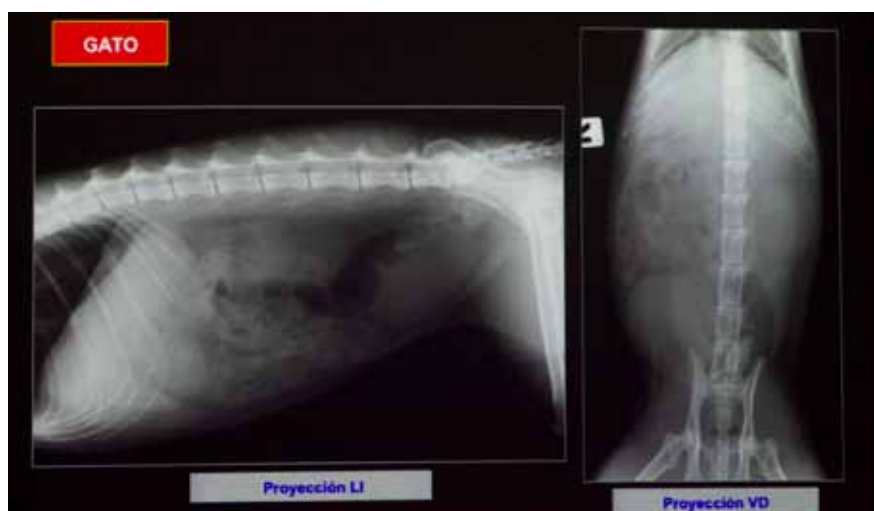
aquells que hagin decidit 'donar la passa'. Novellas en lloà els avantatges i es referí també als inconvenients, essent el més important el cost que té un equip d'aquestes característiques a dia d'avui. En aquest sentit, Marc Sánchez, vocal d'AVEPA a les Balears, assenyalà que "en comparació amb la radiografia analògica tradicional, les qualitats d'imatge solen ser millors, es pot modificar i/o retocar la radiografia un cop feta per aconseguir millor definició, contrast, 'zoom', mesurar... i a que ve acompanyat d'un software per processar les imatges i per tant passen a ser en format digital, podent aprofitar tots els avenços tecnològics que això suposa a dia d'avui". Un altra punt a favor, segons Marc Sánchez, és que no s'han de menester líquids per revelar, ni màquina reveladora, estalviant despeses de manteniment. El temps d'execució de la radiografia és també un altre avantatge, estalviant-ne molt en un procés més senzill i ràpid.

Novellas és llicenciada i doctora veterinària per la UAB, Diplomada europea en diagnòstic per imatge, professora associada a la Facultat de Veterinària de la UAB i veterinària del departament de diagnòstic per imatge de l'Hospital Clínic Veterinari de la UAB.

Seminari de malaltia digestiva felina a Menorca

Albert Lloret impartí el passat 28 de setembre a Maó el Seminari de malaltia digestiva organitzat per la IX Vocalia d'AVEPA i el COVIB a l'hotel Capri. El ponent, llicenciat en Veterinària per l'Autònoma de Barcelona (1990), és des de 1997 membre del servei de Medicina Interna de l'HCV-UAB i va ser president del grup de treball de medicina felina d'AVEPA (GEMFE) fins fa uns anys. Així mateix ha estat membre de diferents associacions veterinàries i ha publicat diversos articles en revistes nacionals i internacionals. Lloret explicà amb casos clínics diagnòstics diferencials en la malaltia digestiva felina.

La salmonella visita Mallorca este verano

Si bien su incidencia en humanos se ha reducido en un 50% durante los últimos tiempos, 100.000 casos de salmonelosis son notificados cada año en la Unión Europea

Tras un período de relativa calma, el brote de Salmonelosis ocurrido en la Colonia de Sant Jordi a finales de este agosto ha vuelto a poner esta afección de actualidad. Es por ello que a continuación procedemos a realizar un breve recordatorio de la misma.

La Salmonella es una bacteria que causa la enfermedad conocida como Samonellosis en humanos. En la Unión Europea más de 100.000 casos son notificados cada año, y se estima que la carga económica que supone la Salmonelosis humana ronda los 3 mil millones de euros anuales.

La Salmonelosis es una zoonosis, es decir, una enfermedad que puede ser transmitida directa o indirectamente entre los animales y las personas. Los síntomas usuales son fiebre, diarrea y fuertes dolores abdominales. Si se infecta el torrente sanguíneo puede incluso cursar con riesgo para la vida.

La Salmonella se encuentra comúnmente en los intestinos de una amplia variedad de animales de sangre caliente (aves y mamíferos). En los alimentos se suele encontrar presente en los huevos y en las carnes crudas de cerdos, pavos y pollos, y de ahí puede pasar a las personas por ingestión de alimentos contaminados.

Unas buenas prácticas de higiene en la manipulación de alimentos reduce el riesgo de transmisión a las personas. Pero para prevenir la incidencia de la Salmonelosis humana es necesario reducir la incidencia en los animales y en sus productos derivados. Por ello, para proteger a los consumidores la Comisión Europea lleva ya aplicando un enfoque integrado de la seguridad alimentaria

desde la granja a la mesa, con las autoridades competentes y la comunidad científica trabajando juntos en la lucha contra la Salmonelosis.

Las acciones conjuntas implementadas en la Unión Europea han conseguido ya una reducción del número de casos de Salmonelosis humana de casi el 50% en el

período 2006-2010. Es asumido que esta reducción se ha debido fundamentalmente al éxito de la implementación de los programas de control de Salmonella que se llevan a cabo en el sector primario, en las explotaciones de pollos de engorde, pavos y de gallinas ponedoras de huevos con destino al consumo humano.

Resum experiència: Un mes de voluntariat de sensibilització a Bolívia

L'Estat Plurinacional de Bolívia, així s'anomena des del 2009, reconeix la pluriculturalitat i la multiètnia. N'hi han unes 40 ètnies indígenes aproximadament, entre elles les predominants són l'aymara, quechua o guaraní. Aquestes cultures precolombines junt amb el mestissatge colonial han produït com a conseqüència una barreja de tradicions i folclore molt especial, al qual s'hi suma també l'aportació de persones afrobolivianes i alguns migrants europeus i asiàtics més recents.

És un estat descentralitzat amb autonomies, dividit en 9 departaments, dels quals tres componen l'Altiplà Bolivià: La Paz, Oruro i Potosí. Allà, a més de 3500 metres d'alçada, existeix un ambient molt diferent en quant a geografia, geologia, clima, flora i fauna del que es troba a altres departaments situats més cap a la Selva Amazònica.

lies de l'altiplà des de temps ancestrals, caracteritzada pel seu valor proteic d'alta qualitat, malauradament està desapareixent avui dia de les dietes d'aquestes, degut a l'elevada demanda externa per part d'Europa i Estats Units on s'ha posat de moda com a aliment biològic.

Tant és així, que l'any 2013 ha estat declarat l'any internacional de la quinoa i se n'exporta el 90% aproximadament, la qual cosa fa que només el 10% d'aquesta producció romangui a l'Estat. Aquesta petita quantitat queda per a consum de la població boliviana a uns preus molt alts, la qual cosa fa que les famílies es decantin per la compra de cereals més barats com el blat o l'arròs. A més, el gran increment de la superfície de cultius de quinoa està donant lloc a un trencament de l'equilibri biològic de l'altiplà, ja que s'està produint la destrucció d'es-

alpacos, les quals estan més destinades a la producció de llana).

Els projectes que desenvolupa VSF a Bolívia amb els camperols indígenes originaris, tenen com a pilars principals dins la consecució de la sobirania alimentària, la recuperació de coneixements tradicionals relacionats amb l'ús de cultius amb llavors locals i amb la cria d'animals de producció autòctons, responent a un model agroecològic i a l'etnoveterinària, integrats dins la seva visió del món i de cura de la Pacha Mama (Mare Terra) i on la perspectiva de gènere té una vital rellevància.

Malgrat què un mes és poc temps per arribar a conèixer realment el funcionament d'un país, va ser prou per poder experimentar moltes sensacions i emocions.

Va ser prou per poder sentir la gran força mobilitzadora que té aquesta gent. Duen el caràcter lluitador dins el codi genètic, una força i capacitat d'organització que consider que no deixa indiferent a cap persona de la nostra regió que vagi a visitar-los. Estrany era el dia que no hi hagués actes socials de grups de persones reivindicant alguna cosa, de fet crec que no n'hi va haver cap.

I va ser prou també per poder contagiar-me de l'ebullició de les ciutats i pobles d'aquest país, ja que la gent desenvolupa la major part de la seva vida al carrer, venent, comprant, compartint, organitzant activitats amb altres, atorgant a les ciutats una vivesa molt característica.

He de dir també que vaig ser afortunada en no patir gairebé cap dels efectes del soropche o mal d'alçada, la qual cosa em va permetre aprofitar l'experiència al màxim i gaudir-ne des del primer dia.

Gràcies als meus companys de la Coordinadora Regional Sudamèrica de VSF, que em van organitzar una agenda molt adient, vaig poder participar en una varietat d'activitats tan àmplia que m'ajudà a comprendre millor la realitat del camp bolivià i la feina que allà hi realitza VSF.

Tenir oportunitat de conèixer les organitzacions camperoles de base amb les quals treballa la nostra ONG a Bolívia,

Chola recollint papa.

A l'altiplà es sembla patata (o papa com diuen allà) i quinoa, el cultiu andí per excel·lència i de la qual n'existeixen moltes varietats. També trobam la seva germana, la kañagua, encara per sort desconeguda per la voràgine del mercat.

I dic això, perquè la quinoa, que ha alimentat tradicionalment a tantes famí-

lies de vegetació autòctona que servien d'hàbitat i font d'aliment per a altres espècies animals com la vicunya.

En quant a producció ramadera, a pesar de què existeixen ramats ("tamas") de bovins i ovins, hi ha zones de l'altiplà, d'una elevada tradició de cria de camèlids (llamas de les quals s'obté carn i

conversar amb els seus integrants i dirigits i intercanviar experiències, assistir a fòrums de dones indígenes i a la presentació d'estudis de cas de la producció agropecuària de diferents zones del país, i visitar in situ tres dels projectes que VSF desenvolupa allà, van ser experiències que no oblidaré mai i que han reforçat en mi la convenció de què, el camí de la sobirania alimentària, és el que hem de seguir si volem un planeta més just per tota la societat mundial.

M'ha injectat una dosi elevada de motivació per seguir reafirmant-me personalment en la lluita personal per combatre aquest sistema productiu i model de consum d'aliments capitalista d'acció depredadora que destrossa persones i devasta recursos naturals. I a intentar aportar, des del meu petit camp d'acció a nivell local, suport als petits productors de la meua localitat amb iniciatives productives justes social, econòmica i medi ambientament així com a les que promoguin una producció d'energia renovable i una manera de fer banca exempta de practicar l'especulació alimentària.

I ahora, tenir ganes de continuar treballant per sensibilitzar i conscienciar a la societat sobre la importància d'apostar per un nou model productiu més just basat en la sobirania alimentària, que permeti a tots els pobles del món viure i produir aliments en harmonia social, econòmica i ambiental.

El haver pogut presenciar els projectes in situ, i sentir els testimonis de les persones beneficiàries d'aquests, explicant com els hi havien estat útils i el que

havien pogut assolir a conseqüència, va ésser una manera de comprovar quant valuosa és la feina que es desenvolupa.

Entre altres vaig poder participar de la visita de seguiment d'un projecte finançat per la Agència d'Emigració i Cooperació de les Illes Balears (AECIB), anomenat "Formación y Fortalecimiento del Liderazgo de Mujeres Campesinas, Indígenas y Originarias en Seguridad y Soberanía Alimentaria en el

ells, perdre la por a parlar en públic i poder expressar la seva opinió i participar en la vida de la comunitat i de la societat, a més d'haver après coneixements sobre la producció agroecològica segons la metodologia camperola a camperola i altres conceptes com la diferència entre seguretat i sobirania alimentària, va ser molt emocionant.

Vaig poder veure com la feina que es realitza serveix i molt, ja que algunes

Foto de grup de la visita de seguiment al projecte de VSF finançat per l'AECIB (amb les dones camperoles beneficiàries, personal tècnic de RENACE i VSF així com el tècnic de l'AECIB).

Departamento de Oruro-Bartolina Sisa", dut a terme en tres fases (2009-2013) i executat per la ONG Boliviana RENACE.

El poder escoltar a les dones beneficiàries de la seva pròpia veu explicar com els tallers desenvolupats dins el projecte els havien permès empoderar-se, conèixer els seus drets i lluitar per

d'aquelles dones que havien rebut els tallers tenen avui dia càrrecs polítics a diferents nivells municipal, provincial i estatal i altres han tingut èxit en la sol·licitud de fons econòmics a les seves autoritats governants per desenvolupar projectes relatius a tallers de formació en gènere a les seves comunitats, la qual cosa garanteix la sostenibilitat del projecte.

Per concloure, voldria dir que aquesta ha estat una experiència realment molt profitosa i útil, ja que com a voluntària sí havia estat participant als projectes de sensibilització desenvolupats a les Illes Balears i altres accions de VSF a Espanya, però mai abans havia gaudit de l'oportunitat de presenciar el desenvolupament in situ dels projectes de cooperació que la ONG té a altres països, la qual cosa m'ha aportat una visió més complerta i clarificadora de la nostra feina i missió com a ONG.

Camperoles indígenes explicant-nos com duen a terme la seva producció agroecològica.

IOLANDA MÉNDEZ

Iñaki Paredes de Ares

El 'tio' Iñaki

O l'hem aplegat especialment inspirat o és que és així. Iñaki Paredes conversa i deixa un parell de 'perles', d'aquelles frases que se sentien als padrins quan volien adoctrinar el nét o la néta en algun assumpte. I és que, segurament, Iñaki ha compartit milers de xerrades reposades amb molts d'aquells padrins, per mor de la seva feina, durant dècades, com a veterinari de camp. I no és que ell sigui cap padrí precisament (té just 51 anys), però sí que ha respirat i palpat els penúltims alés de la ruralia mallorquina, uns alés profundament marcats per la tradició, la fidelitat i el respecte. Per començar, ens obre de bat a bat casa seva, al Pont d'Inca Nou (Marratxí). Ens rep a la sala d'estar i ens ofereix cafè o licors (ell opta per un cafè curt, "perquè sinó a les 5 de la matinada seguiré despert", assegura). Fins i tot, pareix que si li deim que tenim fam, igual ens prepara un frit 'a la basca' o un bacallà 'a la mallorquina', mai se sap.

Iñaki Paredes mira als ulls quan xerra, tuteja i escolta, tot i que m'arriba a demanar el nom fins a 4 cops. És irònic i no s'amaga de cap tema: família, política, llengua, amistat... però, sobretot, Veterinària. Fa gala d'un tarannà de conversador que el duu a abordar-ho tot sense complexos i sempre disposat a argumentar allò que diu. Talment com si es trobés berenant amb un grup de pagesos.

Ja al seu Beasain natal (22 de setembre de 1962), un poble rural de Guipúscoa, el jove Iñaki acompanyava els manescals en la seva feina diària. Procedent d'una família humil, creixé en un ambient lliberal, sense imposicions. "Els meus pares no tenien carrera però sí m'inculcaren l'educació i el respecte... valors que molt de cops no trobes en el teu entorn i que, per ventura, han contribuït a que passés tant de gust amb la gent del camp. Venia així de fàbrica", refereix. Estudià a Saragossa, on se tragué la carrera en 5 anys. "Vivia en un pis amb altres bascs i ens dúiem molt bé amb un grup de mallorquins. Recordo que aleshores els impressionava molt que sopéssim de dos plats; No sé si el que teníem era complicitat o més bé admiració", bromeja. Entre aquell grup (Xisco Fernàndez, Joan

Aguiló, Marta Autonell, Toni Oliver, Tomeu Martí...) s'hi trobava la que ara és la seva dona, Antònia Pujol. "Ella va ser el motiu principal pel qual arribés a Mallorca", explica. La seva primera feina va ser de venedor de cotxes, durant uns mesos, però com "la cabra tira al monte", diu, ràpidament canvia i comença a fer campanyes de sanejament. Aleshores entra en contacte amb els pagesos i decideix dedicar-se a la clínica de

fill major; Unai, però no es penedeix de res i assegura que de tornar a néixer, triaria ser veterinari: "De la meua feina he fet la meua afició". Uns anys més tard, emperò, decidí afuixar el ritme i entrà d'interí a l'escorxador de Palma per passar després al d'Inca, on agafà plaça. Fa un any i mig que és tècnic de Protecció de la Salut, depenent de la Conselleria de Salut, i viu "molt millor", assegura.

camp. "Tenia 23 anys i venia d'un món de boví, però a Mallorca estava copat, així que me vaig tirar cap els porcs i les ovelles. Vaig aprendre molt dels pagesos i ells de jo. Sabia com xerrar als pagesos bascs, que no deixen de ser com els d'aquí, els navarresos o els de Ciudad Real. Has de dir les coses com són, simples i clares", explica.

A començaments dels 90 Iñaki 'atterrà' a Lluçmajor com a veterinari titular. Allà hi conegué Marga Bernat i Fernando Millan, amb els quals muntà una clínica de petits i engegà les aventures de les ADS's de Lluçmajor, Andratx i Alcúdia-Pollensa. Treballà moltíssim, arribant a recórrer 50.000 quilòmetres en un any, 'cremant' cotxes un darrere de l'altre i renunciant a agafar-se vacances. En aquest punt reflexiona i lamenta no haver pogut dedicar-li més temps al seu

Aprofita per anar a la finca de la seva dona, a Alcúdia, on fa de pagès, empeltant oliveres i tenint cura dels seus cavalls. És freqüent també veure'l de visita per finques d'antics clients, pagesos de tota la vida, molts d'ells jubilats, que el tenen com un membre més de la seva família. Fa poc anà a una casa fora vila i li sortí al pas un jove, aparentment desconegut, que en veure'l li digué: 'Com estàs 'tio' Iñaki? Ha passat molt de temps'.

Iñaki apura el cafè. Han passat gairebé dues hores. L'entrevista ha acabat però ell no té pressa, està 'de Rodríguez'. "N'Antònia és a Cantàbria amb en Xabier (el fill menor), que ha partit a estudiar de marí mercant. N'Unai és professor de doma clàssica i viu a Barcelona. Aquí estic com Deu", clou des de la porta abans d'acomiar-se.

Menys ‘paperassa’ per al camp

El Govern Balear presentà la Tramitació Electrònica Ramadera de les Illes Balears (TERIB), una eina per facilitar les feines administratives a la ruralia i simplificar-hi la burocràcia; El sector la veu amb bons ulls però creu que encara manca perquè funcioni bé

Des del passat mes d'agost es pot accedir, des de qualsevol punt amb connexió a internet, a la Tramitació Electrònica Ramadera de les Illes Balears (TERIB), una eina informàtica que ha posat en funcionament l'Executiu Autònic perquè veterinaris i gestors d'explotacions ramaderes puguin fer consultes i tràmits administratius en línia de manera ràpida, àgil i eficient. Aquesta aplicació es troba a la web de la DG de Medi Rural i Marí i està connectada a les bases de dades del Sistema de Traçabilitat Animal de la Comunitat Autònoma i del Ministeri, fet pel qual permet consultar les dades bàsiques i de producció de les explotacions ramaderes com també consultar i actualitzar les dades personals dels seus representants autoritzats per als tràmits. Des d'aquesta plataforma també es poden elaborar i consultar els documents sanitaris o guies per al transport d'animals a escorxadors, comunicar el naixement d'animals de l'espècie bovina, sol·licitar duplicats dels dispositius d'identificació bovina (cròtals), presentar la declaració de cens anual obligatòria o consultar l'estat de les sol·licituds emeses.

El TERIB va ser presentat als representants del sector ramader balear en roda de premsa pel conseller d'Agricultura, medi Ambient i Territori, Gabriel Company, que insistí en què gràcies a la seva posta en marxa “se podran fer bona part de les gestions ordinàries des de qualsevol punt amb connexió a Internet, a qualsevol moment del dia i qualsevol dia de l'any, sense necessitat de desplaçar-se a les oficines comarcals de Ramaderia”. Company va estar acompanyat per la directora general del Medi Rural i Marí, Margaret Mercadal.

El TERIB atén una demanda històrica del sector ramader, que fins ara havia d'invertir molt de temps per a aquestes tramitacions de manera presencial. Així, no tan sols representa una millora per al ramader, sinó també per a l'Administració, ja que s'optimitzarà el temps del personal que fins ara es dedicava a aquestes tasques i a la vegada es disposarà d'informació centralitzada i en temps real dels trasllats d'animals als escorxadors. Totes les operacions que es poden tramitar a través del TERIB són gratuïtes. Només cal registrar-s'hi i disposar d'un certificat digital o del DNI electrònic.

“Encara és prest”

El COVIB veu bona tota iniciativa que simplifiqui la burocràcia (i la feina) en qualsevol procés administratiu i aplaudeix la posta en marxa d'aquest projecte concret en l'àmbit sanitari i de la salut pública, del qual espera que se perfeccioni i sigui una eina pràctica el més aviat possible. Alguns veterinaris de camp consultats per **VETERINÀRIA** titllen el TERIB “d'una bona eina amb moltes possibilitats”, però coincideixen en assenyalar que es troba en fase de proves i que a dia d'avui (finals de setembre), falta molt per fer i per acabar cedint la responsabilitat, tant a tècnic habilitats com a responsables ramaders. Expliquen que, ara per ara, s'han de posar filtres al programa perquè en l'actualitat cada gestió telemàtica ha d'esperar a ser validada per un tècnic oficial, que treballa en un horari determinat. “És complicat fer valoracions perquè no sabem quan es podran començar a demanar autoritzacions per fer la gestió telemàtica, però no crec que sigui una eina un poc útil fins ben avançat l'any que ve. Sigui com sigui, en aquest temps s'emprarà per veure com funciona i per corregir errors”, explica un veterinari de camp.

9

José Francisco Rigo deixa la Junta de Govern del Col·legi

El nostre company José Francisco ‘Curro’ Rigo no forma part de la Junta de Govern del Col·legi des del passat 26 de setembre, quan es formalitzà la seva renúncia voluntària al càrrec per motius personals, en el transcurs de la sessió ordinària de la Junta que aquell dia tingué lloc. El president del Col·legi, Ramon Garcia, ha volgut mostrar el seu reconeixement per tota la tasca que ha desenvolupat Curro en aquesta legislatura, així com la feina feta ja

des de l'anterior Junta, de la qual també en formà part. Garcia ha destacat el seu criteri sempre objectiu i la seva dedicació incansable, especialment al capdavant de la Comissió Deontològica del COVIB, una de les més sacrificades i desagraïdes de totes quantes n'hi ha. “En Curro ha estat un exemple de professionalitat, seriositat i dedicació en tot el temps en què ha format part de la Junta de Govern”, ha manifestat el president.

Patró 2013: Començam a treure el cap?

Unes 150 persones assisteixen enguany a l'animada celebració de la festivitat de Sant Francesc a Mallorca, que apunta un canvi de tendència en aquest acte

10

Fa dos anys, la Junta del Col·legi decidí deixar de cobrar el sopar que se celebra anualment per la festivitat del patró. S'escoltava així la demanda que venien fent alguns i es convidà a tots els col·legiats a la cita, amb l'excusa perfecta que brinda el bo de Sant Francesc d'Assís, sempre puntual amb la seva cita al calendari cada 4 d'octubre, per fer una gran reunió de veterinaris i veterinàries. El sopar del patró s'havia de convertir en una reunió de companyonia en la qual els retrobaments i el bon ambient havien de fer oblidar els problemes quotidians que cada professional 'pateix' en el seu dia a dia. Però no va ser així. Aquell sopar, celebrat en el restaurant Bahía Mediterráneo del Passeig Marítim de Palma, registrà una de les més escasses assistències dels darrers anys. Fos pel motiu que fos, no passà de ser una data més en el calendari d'activitats col·legials, fins i tot, superada pel còctel de Nadal en assistència i perspectives. No hi havia ganes de celebracions?

Aquest episodi és tan sols un exemple (molt revelador, això sí) del sentir de

la Junta quan veu la resposta dels col·legiats a determinades iniciatives. Més enllà de la notable acollida que tenen els cursos que organitza la Comissió de Formació o dels serveis específics que ofereix la institució (assessoria jurídica, comissió deontològica, venda de xips, col·legiació...), les propostes del COVIB, diguem en un àmbit més social, solen tenir una tova recepció entre els col·legiats, reacció que provoca cert desencís en la Junta. Els seus membres, en tot cas, són perfectament conscients de que el sentir col·legial no és precisament un tret distintiu dels veterinaris a les Illes, però això no és impediment per esperar, de tant en quant, una major receptivitat a les propostes que es fan. El desig és que el COVIB deixi de ser un instrument "només quan és necessari" per ser una eina aglutinadora de sensibilitats. I per això treballa.

Seguim amb el patró. L'any passat, en el Palma Aquàrium, es canvià aquesta dinàmica i enguany s'han sembrat les llavors del que pot ser un punt d'inflexió de

Sant Francesc. La Junta ha convertit el format aperitiu-discurs-sopar clàssic en un altre acte en el qual el cos a cos acaupa quasi tot el protagonisme. L'antic discurs del president s'ha transformat en una reflexió en veu alta, més concisa i adequada, i es manté l'homenatge als col·legiats, amb l'acte de lliurament de les diferents insígnies que posa el punt i final a la primera part de l'acte. Una picada-degustació en un lloc comú centra després l'interès de tots els assistents, els quals campen en llibertat, com si fossin ovelles pasturant pel Pla de Mallorca. El canvi de tendència apuntat aquests dos anys es confirmarà l'any pròxim. Enguany, emperò, unes 150 persones ho pogueren confirmar. En el Club de Mar hi hagué retrobaments d'antics companys de Facultat i es passà una més que agradable vetlada fins passada la mitjanit. Cares noves i vells coneguts mesclats en un espai comú, xerrant de novetats, coneixent gent o recordant velles històries.

Apart de les sensacions, emperò, l'acte d'enguany també serví per conèixer fets per boca del president, el qual avançà l'aprovació imminent de l'Avantprojecte de Llei de Serveis i Col·legis Professionals com la norma que ha de regular el funcionament dels col·legis i que equipara la figura del veterinari amb la dels altres professionals d'àmbit sanitari, fet pel qual la seva col·legiació se considera obligatòria per a l'exercici de la professió. Avançà també Ramon Garcia que les negociacions amb el Ministeri perquè els veterinaris puguin vendre medicaments no fructificaren positivament en el marc de la modificació de la Llei del Medicament Veterinari que es prepara, i insistí en els problemes reals que comporta la regulació vigent i que continuen en l'actualitat. La reaparició de la ràbia a Espanya després de 35 anys, La lluita contra l'intrusisme, la negociació continua per retornar l'activitat veterinària com a activitat amb IVA reduït, el record als companys desapareguts (Jaume Bauzà, Pedro Bauzà i Joan Pastor) o el reconeixement al company de la Junta Curro Rigo varen ser, entre altres, alguns dels moments més destacats del discurs, un discurs carregat de compromís i promeses de feina per als pròxims anys. Una feina que ha de comptar amb el suport de tots els col·legiats..

Insígnies 2013. Mallorca (només assistents)

Plata

Alicia Ruiz Terreros, col·legiada 944. Facultat de Lugo (2013)
 Maria Calvino Pampín, col·legiada 945. Facultat de Lugo (2013)
 Paula Puchol-Quixal Alamar, col·legiada 951. Facultat de València (2013)

Or-plata

Bartolomé Calvo Fornés, col·legiat 343. Facultat de Saragossa (1988)
 Jesús Manuel López Jiménez, col·legiat 346. Facultat de Saragossa (1988)
 Tomeu Martí Álvarez, col·legiat 347. Facultat de Saragossa (1988)
 Pedro Torrens Llabrés, col·legiat 354. Facultat de Saragossa (1988)
 Gabriel Palmer Lerdo de Tejada, col·legiat 355. Facultat de Saragossa (1988)

Or

Sebastià Beltrán Campamar, col·legiat 180. Facultat de Saragossa (1963)

Col·legiats honorífics

José Luis Muriel Ledesma, col·legiat 329. Facultat de Còrdova (1987)
 Agustí Mercadal Sintès, col·legiat 187. Facultat de Saragossa (1969)

Celebració del patró a Menorca i Eivissa

Els col·legiats de Menorca i Eivissa celebraren també dins el mes d'octubre el dia del patró de la Veterinària. Els menorquins ho feren el dia 5, mentre que els manescals pitiusos es reuniren el passat dia 26.

Palma acull la segona edició d'Animal Party

Reuneix 5.000 persones i 1.000 mascotes durant dos dies amb l'objectiu de sensibilitzar la societat sobre la tinença responsable d'animals de companyia

Amb l'impuls que li donà la notable aco-llida que va tenir l'any passat arribava enguany una nova edició, la segona, d'Animal Party, el gran esdeveniment dels animals de companyia. Si fa un any se celebrava al recinte comercial Festival Park, a Marratxí, enguany era el municipi de Palma el que acollia una iniciativa millorada, amb una major i més completa oferta d'activitats. Va ser al Parc de Sa Riera els passats 5 i 6 d'octubre.

El COVID ha donat suport a aquesta idea en considerar que pot servir per unificar i mobilitzar a tots els professionals que envolten el sector dels animals de companyia (centres d'assistència sanitària d'animals de companyia; perruqueries canines; tendes especialitzades de mascotes; protectores, residències i guarderies canines, laboratoris farmacèutics...) i crear un gran benefici pel sector veterinari. Animal Party és un esdeveniment que intenta unificar

tots els sectors que envolten els animals de companyia amb el principal objectiu de la sensibilització del públic sobre la necessitat de cuidar-los i protegir-los, fomentar la tinença responsable i l'adopció, la dinamització del sector i de tots els productes i serveis reaccionats amb la salut i el benestar dels animals de companyia i dels seus propietaris, i la sensibilització de la societat de cara a una convivència més civilitzada enfocada al respecte.

UVI mòbil

L'entrada al recinte costava 2 euros i la quantitat que es recaptà es destinà al manteniment de la Unitat Mòbil de Baldea (entitat col·laboradora de la iniciativa), la qual en un principi havia de dur a terme una esterilització de moixos, fet que finalment no es produí davant el malestar que aquesta iniciativa provocà en els responsables municipals de Son Reus i l'EMVETIB, que arribaren a denunciar-ho davant les autoritats competents. Per la seva banda, el COVID ja havia comunicat uns dies abans, en resposta al requeriment de l'ajuntament de Palma, que en el marc de l'Animal Party no es complien les condicions per a les que Baldea havia sol·licitat originàriament la utilització de l'UVI mòbil (control de natalitat d'animals abandonats en zones rurals i l'atenció puntual a protectores), senyalant que es podia inclús comprometre el benestar i la sanitat animal en el municipi.

No obstant això, els organitzadors han qualificat d'autèntic èxit l'edició d'enguany, per la qual han arribat a passar 5.000 persones i un miler de mascotes. Hi ha hagut una trentena de parades d'ONG's i associacions relacionades amb el món de les mascotes; zona infantil; una carpa on s'organitzaren taules redones, tallers i conferències i diverses esplanades per fer diverses demostracions d'agility, perruqueria, disc dog, clicker i habilitats canines, entre d'altres. A més, el veterinari Carlos Rodríguez s'hi desplaçà expressament des de Madrid per conduir en directe el seu programa de ràdio 'Como el perro y el gato' a Onda Cero i participar en altres iniciatives.

Curs d'odontologia equina a Palma

La jornada va tenir una excel·lent acollida entre els col·legiats, alguns dels quals vingueren expressament des de Menorca i Eivissa

Els veterinaris Erik Renobell i José Maria Galafate impartiren a mitjans de setembre a la Clínica Eqvet (Palma) una doble jornada sobre odontologia equina a una vintena de col·legiats, alguns dels quals s'havien desplaçat aposta des de Menorca i Eivissa per assistir-hi. Aquesta especialització, relativament nova, gaudeix d'una gran acceptació i els ponents són dos dels més reconeguts del panorama nacional i internacional. Renobell és especialista en odontologia equina des de l'any 2002. Llicenciat per l'Autònoma de Barcelona, té el títol propi d'especialista en odontologia i cirurgia maxil·lofacial veterinària per la Universitat Complutense de Madrid (2005), on exerceix com a docent. També imparteix la diplomatura Postgrau de cirurgia a la UAB, a més d'haver sigut ponent en repetides ocasions en comunicacions nacionals (SICAB, SEOVE) seminaris i taules rodones. José Maria Galafate, llicenciat per la Universitat de Múrcia, és especialista en odontologia i cirurgia maxil·lofacial per la Universitat Complutense de Madrid. És docent a aquesta universitat del Títol propi d'especialista en odontologia i cirurgia maxil·lofacial veterinària. Ha estat ponent en nombrosos congressos nacionals i internacionals, seient un dels especialistes més reconeguts en el camp de l'odontologia equina.

Reunió amb el conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori

El president del Col·legi, Ramon Garcia, el vicepresident, Tolo Palou, i el vocal d'èquids, Jorge Cañellas, se citaren el passat agost amb el conseller Gabriel Company per parlar de ramaderia i petits animals. El COVIB exposà la situació en la que es troba la proposta que està desenvolupant sobre sanitat animal, una proposta plantejada des

d'un punt de vista realista que segueix el seu curs i que se considera que serà un referent per a l'Administració. Se parlà també sobre la situació de les negociacions de la PAC, la Llei Agrària, els medicaments veterinaris, o de la importància de contemplar el veterinari com interlocutor i referent en qualsevol de les funcions relacionades amb els àmbits ramader i animal. Respecte el sector d'èquids, el Col·legi plantejà la possibilitat de realitzar consultes 'on line' en el registre d'identifica-

ció, així com succeeix en el RIACIB, i va voler conèixer l'estat de tramitació de l'eliminació de cadàvers d'èquids.

Altres temes abordats varen ser el de la necessària unificació de la normativa i competències en les diferents administracions sobre petits animals, la regulació de la figura de l'ensinistrador, inexistent en la nostra Comunitat, i també en el camp dels animals exòtics, aspectes tots ells pels quals mostrarà interès i que es tractaran en una pròxima reunió amb la DG de Medi Rural.

Curs d'implantació i supervisió de sistemes d'autocontrol en indústries càrniques

Els dies 11, 12 i 13 de setembre varen ser els dies escollits per la Comissió de Formació del Col·legi per organitzar a Palma el curs d'implantació i supervisió de sistemes d'autocontrol en indústries càrniques. Va ser, com sempre, en el Col·legi de Metges, i la triple jornada va córrer a càrrec del veterinar Lluís Emilio Sánchez Guerra, cap de servei de Salut Pública, Drogodependència, Consum i Serveis perifèrics de sanitat i assumptes socials d'Albacete i autor de la publicació Manual de supervisió de sistemes d'autocontrol: APPCC de productes càrnics.

El curs, que comptà amb la inscripció de 20 col·legiats, s'organitzà a l'objecte d'actualitzar els coneixements teòrics i pràctics per a la implantació i la supervisió oficial d'un sistema d'autocontrol basat en el mètode de l'APPCC. S'estudiaren els aspectes tecnològics d'equips i processos habituals en l'elaboració de derivats càrnics que poden repercutir en la seguretat alimentària, així com els coneixements necessaris per exercir les funcions de control oficial en indústries càrniques. L'activitat tingué molt bona acollida per part dels col·legiats assistents ja que el ponent, amb una àmplia experiència professional en el sector carni, va aconseguir transmetre els coneixements teòrics i pràctics necessaris sobre aspectes tecnològics

d'equips i processos per a l'aplicació de la metodologia del sistema APPCC.

Segons el COVIB, la importància dels continguts d'aquest curs radica en el seu plantejament preventiu per reduir i mini-

mitzar a nivells segurs els riscos que se puguin presentar en els derivats carnis. Per tant, el seu coneixement i l'especialització en la seva implantació és d'elevada importància com a medi per gestionar de forma eficient i efectiva la Salut Pública.

El COVIB volgué donar als assistents l'opció de perfeccionar la qualificació professional del personal destinat a la supervisió i control oficial, personal de Departaments de Qualitat i Seguretat Alimentària, així com els professionals que desenvolupen la seva activitat a empreses d'assessorament i implantació de plans d'autocontrol en el sector carni.

Veterinaris, professió d'obligada col·legiació

El passat mes d'agost el consell de ministres va aprovar l'avantprojecte de Llei de Col·legis i Serveis Professionals. Aquesta norma, esperada fa molt de temps, serà sense dubte fonamental per a la professió, en establir la regulació de l'estatus i les activitats de les corporacions col·legials i dels serveis professionals dels seus membres. Malgrat sigui encara susceptible de modificacions, el COVIB considera que el més destacable és la inclusió de la Veterinària entre les 18 professions col·legiades, com la resta de

sanitàries. Aquest fet, considerat imprescindible, és l'única garantia per poder desenvolupar les funcions d'ordenació professional i control deontològic.

Per altra banda, la norma estableix la vessant pública de les entitats col·legials, determinant totes aquelles funcions que legalment seran competència i obligació d'aquestes: lluita contra l'intrusisme professional, col·laboració amb l'administració en aquells aspectes relacionats amb la informació i registres de professionals. Un altre aspecte destacable, la constitu-

ció dels col·legis com a entitats de certificació voluntària dels seus col·legiats, permetrà garantir a l'usuari dels serveis veterinaris la formació dels professionals. Finalment, el Col·legi hi troba un empenyor evident, una tutela excessiva per part de l'administració que, sense dubte, repercutirà directament sobre la independència de les corporacions.

En tot cas, se continuarà informant segons vagi avançant la tramitació de la norma, la qual s'espera que s'aprovi en uns pocs mesos.

Apropant-nos a l'animal des de la nutrició ortomolecular i la conducta

El COVIB organitza un seminari sobre Medicina Funcional en Veterinària

Les tècniques de nutrició aplicades al tractament veterinari són de cada cop més importants en la clínica d'avui en dia. Per això, el Col·legi organitzà en col·laboració amb In terra Salud SL un Seminari, anomenat de 'Medicina Funcional i Nutrició Ortomolecular en Veterinària. Comportament i Conducta Animal'. El curs, impartit pel Dr. Manuel Vera i Bruno Bonastre, tenia

com a objectiu realitzar una aproximació terapèutica al comportament i la conducta de l'animal, enfocada des d'un àmbit holístic i de nutrició ortomolecular. Els ponents tractaren d'explicar com els veterinaris poden ajudar en els diferents canvis de comportament i conducta mitjançant la modulació dels neurotransmissors, que repercuteix en el benestar de l'animal i a la

seva relació amb el propietari. Es venen també les diferents causes d'alteració patològica de conducta, la importància del nucli familiar; els diferents tipus d'ansietat i com reconèixer-les i es féu una introducció en l'equilibri bioquímic del sistema nerviós de l'animal. El curs va ser el passat 21 de setembre en el saló d'actes del COMIB i hi assistiren 22 veterinaris.

15

Dos homes són detinguts a Palma per intrusisme veterinari arran d'una denúncia del COVIB

Els individus, acusats també de maltractament animal, castraren un poni amb el 'mètode de les canyes'

Una denúncia del COVIB davant el Servei de Protecció de la Natura (Seprona) de la Guàrdia Civil acabà amb la recent detenció de dos homes a Palma per castrar un poni amb canyes,

un mètode practicat antigament però que està absolutament prohibit. Els detinguts, el propietari de l'animal i un conegut seu, no tenen la titulació per exercir la veterinària, fet pel qual al marge de maltractament animal, estan acusats també d'intrusisme.

En tenir coneixement dels fets per boca d'un col·legiat, el COVIB procedí a interposar la corresponent denúncia al Seprona, que investigà els fets i arrestà els acusats.

La tècnica de les canyes genera un enorme patiment a l'animal i pot provocar una necrosi sense control que pot acabar amb la seva vida, tal i com succeí fa uns mesos a Magaluf amb una actuació similar en la que el cavall morí i el responsable va ser condemnat a un any i mig de presó.

Per desgràcia el tema del maltractament animal continua essent a dia d'avui una xacra mala d'eradicar en la societat.

Pàdel solidari entre col·legis professionals

Sis col·legiats veterinaris varen participar en el IV Torneig de Pàdel solidari intercol·legial, que se celebrà el primer cap de setmana d'octubre a les pistes de pàdel del Club Poliesportiu Sa Cabana. Els col·legiats varen ser Carlos Artigas, Joan Ignasi Serra, Mª Francisca Serra, Alba Aguiló, Mercè Tobaruela (els cinc a la foto) i Miguel Prieto. Tots ells varen tenir una més que digna participació i aconseguiren que el

Col·legi de Veterinaris acabà en tercer lloc entre els participants, empatat amb el Col·legi d'Administradors de Finques. El Col·legi d'Advocats va ser el vencedor: La recaptació del torneig se destinà a l'Associació Gooding, una associació de joves solidaris amb els més necessitats.

El veterinari segueix sense poder dispensar

El passat 25 de juliol es publicà al BOE la Llei 10/2013, de 24 de juliol, que modifica la Llei 29/2006 de garanties i ús racional de medicaments i productes sanitaris. L'objectiu d'aquesta norma ha estat incorporar dues directives europees en matèria de farmacovigilància i prevenció de l'entrada de medicaments falsificats en la cadena de distribució.

Aprofitant aquesta situació, el Consell General de Col·legis Veterinaris aconseguí presentar una esmena específica dirigida a introduir la possibilitat de la dispensació de medicaments veterinaris per part dels professionals, tal i com es dona en molts dels països europeus del nostre entorn. Malgrat totes les gestions realitzades, finalment no ha estat possible, en trobar-se amb la postura inflexible del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat i l'Agència Espanyola de Medicaments i Productes Sanitaris, que s'han aferrat fortament al principi de qui prescriu no pot dispensar.

Independentment del debat sobre la conveniència d'aquesta matèria, el COVIB considera que en l'actualitat la distribució i comercialització de medicaments veterinaris no ofereix les garanties preteses per la norma. Sembla absurd que la gran majoria d'aquests productes estiguin únicament en mans de persones sense formació sanitària, que es basen només en criteris econòmics, de tal manera que actualment encara molts de medicaments poden ser aconseguits sense cap tipus de limitació per qualsevol persona, no només per internet (un dels majors problemes actuals i que la nova llei pretén controlar) sinó en els propis centres de comercialització, on es venen molts d'ells sense recepta d'un veterinari i feta la prescripció pel propi venedor... i sense oblidar l'actuació incorrecta d'alguns companys. Sense cap dubte, aquest és un dels problemes prioritaris que les normes actuals no poden ni volen resoldre.

Al respecte el COVIB proposarà a l'administració la implantació de la recepta Electrónica i continuarà actuant contra les practiques il·legals de les que tengui coneixement.

Presentado por Clínica Canis

Luis Riera • Pedro Pujol • Mar Fortuny • Miguel Omaña
Pedro Pujol Luna • Esteban Pujol • Marc Forteza

Resolució a la pàgina 22

Se refiere a nuestra clínica veterinaria un bóxer de 2 meses y medio de edad con historia de disfagia, vómitos-regurgitaciones y depresión, además de condición corporal deficiente. La analítica general y bioquímica eran normales, exceptuando la presencia de una ligera anemia y leucocitosis con neutrofilia. La radiografía torácica lateral con contraste de bario era la siguiente: (foto adjunta) Con la historia clínica y radiografías que presentaba el paciente:

¿Cuál sería el diagnóstico diferencial?
¿Qué diagnóstico consideraría más probable?
¿Qué tratamiento médico-quirúrgico propondría?
De recomendar una cirugía y dada la temprana edad del paciente, ¿en qué momento la realizaría?

Altes:

951 - Paula Puchol-Quixal Alamar
Des de l'I de juliol de 2013

952 - Héctor Sosa de la Nuez
Des de l'I de juliol de 2013

953 - Noemí García Simón
Des de l'I d'agost de 2013

954 - Abel Servera Palerm
Des de l'I d'agost de 2013

955 - Carlos Lecumberri Chueca
Des de l'I d'agost de 2013

956 - Laura Moll Bagur
Des de l'I de setembre de 2013

957 - Alba López Fernández
Des de l'I de setembre de 2013

958 - Marcos García Martorell
Des de l'I de setembre de 2013

959 - Clara Rubio Ordinas
Des de l'I de setembre de 2013

960 - Ignacio Sotillo Toca
Des de l'I de setembre de 2013

961 - Antonio A. Campaner Perelló
Des de l'I de setembre de 2013

962 - Elena Guijarro de Luna
Des de l'I de setembre de 2013

963 - Sara Redondo Rifé
Des de l'I de setembre de 2013

964 - Marc Suau Campomar
Des de l'I d'octubre de 2013

965 - Maria Llobet Seva
Des de l'I d'octubre de 2013

966 - Bárbara Díez Gómez
Des de l'I d'octubre de 2013

Baixes:

790 - Laia Camps Alejo
Des del 28 de març de 2013

732 - Xabier Egurrola Hormaetxea
Des del 30 de juny de 2013

Alta Centres Veterinaris:

Veterinari Consell
C/ Son Munar, 6
07330 Consell
Titular: **Mª Victoria Pol Company**

Clínica Veterinaria San Fernando
Avda. San Fernando, 49 bajos
07013 Palma
Titular: **Francisco Mir Ramonell**

Consulta Veterinaria
Avda. Bon Temps, s/n
07560 Cala Millor - Sant Llorenç
Titular: **Hans Georg Schimming**

Clínica Veterinaria San Miguel
C/ Reina Esclaramunda, 2 bajo
07002 Palma
Titular: **Mª Antònia Castañer Abad**

Voleu que els vostres col·legues coneguin com i on feis feina? Si estau interessats en que la vostra clínica surti a la revista **VETERINÀRIA**, no heu de fer res més que posar-vos en contacte amb el Col·legi mitjançant la pàgina web www.covib.org

CalviaVet

Meta en una habitación a un maño y a una sudafricana a ver qué sucede. A falta de otros ejemplos, expondremos qué ha ocurrido en el único caso conocido de este mestizaje, el protagonizado por los veterinarios Juan José Fernández Albas y Anna Patricia Clare Pink, colegiados del COVIB y cotitulares de la clínica CalviaVet. A tenor de los resultados, dicha unión parece tener futuro; O, al menos, un presente como una casa.

En Santa Ponça (Calvià) se encuentra una de las pocas 'clínicas amables con los gatos' de Baleares: CalviaVet. Se trata del primer centro de las islas con dicho certificado, una acreditación de enorme prestigio otorgada por la ISFM (International Society of Feline Medicine) con la colaboración del GEMFE-Avepa, cumpliendo el exhaustivo programa del WellCat ISFM-Purina, basado en los estándares de bienestar felino que estas asociaciones incentivan. La clínica cuenta con dos salas de espera, dos consultas y salas de hospitalización diferenciadas,

según el paciente sea un gato u otra mascota (generalmente perros) al objeto de dar un mayor bienestar a los felinos. La idea se fundamenta en la dilatada experiencia cosechada por Anna y Juan José durante años en el Reino Unido, donde la clínica de pequeños animales marca la pauta a nivel mundial y la cultura de la tenencia responsable es un referente. De allí exportaron y aplicaron el concepto, hasta el momento con unos resultados extraordinarios a pesar de las dificultades propias de llegar a un lugar extraño e iniciar un negocio sin conocer a nadie.

Juan José y Anna llegaron a Mallorca en 2007 tras un intenso periplo profesional en el Reino Unido, donde se habían conocido trabajando. Allí llegaron, uno en su último año de carrera acogiendo a una beca Erasmus, y la otra tras graduarse en la Universidad de Pretoria en busca de trabajo. Coincidieron trabajando en el norte de Londres y no se volvieron a separar. Más de una década

Fitxa

Nombre de la Clínica:
CalviaVet.

Titulares de la clínica:
Anna Pink i Juan José Fernández.

Dirección:
Gran Via Puig des Castellet, 1.
Bloque 5. 07180 Santa Ponça.
www.calviavet.com

Tenéis abierto desde:
Octubre de 2012.

Equipo humano que conforma la clínica:
2 veterinarios y 1 auxiliar.

Equipo técnico: Endoscopia, RX, ecografía, bioquímicas, diagnóstico por imagen, hematología, hospitalización...

Especialidades: Cirugía de traumatología y tejidos blandos, medicina interna...

después contestaban a un anuncio de oferta de trabajo de una clínica del Port de Pollença y hacían las maletas para instalarse en la Isla. Cuenta Juan José que "en Reino Unido el ritmo de trabajo es infernal; hacíamos consultas cada 10 minutos. El nivel clínico es extraordinario y la figura del veterinario está tremendamente reconocida. Lo tienes todo a nivel profesional pero desgasta mucho. Uno de los privilegios de haber podido trabajar en el Reino Unido era que, en el transcurso de poco más de dos años

nos pudimos dedicar a trabajar haciendo sustituciones durante unos meses al año y el resto a viajar por todo el mundo. El resto del tiempo sí trabajamos de manera más permanente para otras clínicas y hospitales". Sin embargo llegó un momento en el que ese 'modus vivendi' llegó a agotar a la pareja, que decidió dar un volantazo a sus vidas. El Port de Pollença había sido uno de los lugares que visitaron en una de aquellas escapadas vacacionales, al volante de un coche de alquiler con el que recorrieron Mallorca, y cuando vieron esa oferta de trabajo no se lo pensaron. Anna comenta que le recordó mucho a su Ciudad de El Cabo natal y que ése fue uno de los motivos por los que se decidieron por volar a Mallorca. Trabajaron en el Port de Pollença desde entonces hasta el pasado año, cuando tras meses de planificación, adquirieron un local en Santa Ponça y montaron CalviaVet. "Vimos que se trataba de uno de los núcleos de población de Calviá con más mascotas registradas y en el que, por aquel entonces, tan sólo había una clínica", cuenta Anna. Además, Santa Ponça es una zona con una tasa muy elevada de residente extranjero, parcela en la cual ellos, con su excelente manejo del inglés y familiarización con esa cultura, destacan y se sienten a gusto.

CalviaVet es una clínica moderna. Se levanta sobre un local de dos pisos muy luminoso. En la planta baja se encuentran la recepción, con dos salas de espera, dos consultas, la sala de aislamiento y un pequeño espacio que se utiliza como

biblioteca y laboratorio. En el primer piso está la peluquería, las dos hospitalizaciones, el quirófano (con la máquina de RX) y otra estancia que sirve de sala de preoperatorio. Además existe una amplia zona habilitada como 'zona del café'. Imperan los colores tenues y suaves y la zona en la que está, ajardinada y muy tranquila, transmite una sensación de paz que reconforta. Es, en definitiva, un espacio cómodo y práctico diseñado a su gusto por ellos mismos. Recuerda Juan José los inicios, hace justo un año: "Los primeros clientes son siempre tus amigos. Luego, el boca a boca va extendiendo las noticias y si trabajas bien puedes ir creciendo de forma exponencial. La verdad es que estamos muy contentos porque llegamos aquí sin

conocer a nadie y desde entonces cada mes hemos ido teniendo más clientes y el último mes (septiembre) ha sido el mejor hasta el momento". Asimismo, la clínica aprovecha las nuevas tecnologías para acercarse y fidelizar a sus clientes, atendiendo muchas consultas mediante el Facebook y ofreciendo consejos prácticos y haciendo ofertas mensuales a través de su web www.calviavet.com.

Finalmente, Juan José transmite su filosofía de trabajo: "Somos partidarios de trabajar con humildad y honestidad, y creemos que es imposible ser bueno en todo por lo que en muchas ocasiones colaboramos con otros colegas y derivamos determinados casos. Preferimos perder una cirugía y ganar un cliente que jugárnosla".

La història de la Veterinària a les Illes Balears

Capítol 15. Se construye en 1778 el primer matadero en Mallorca.

Desde la formación de los primeros núcleos de población urbana, la sociedad se ocupó, aunque fuera de forma empírica, del control de los alimentos, especialmente de las carnes, para evitar posibles problemas de salud entre sus habitantes.

Ya en la Edad Media, los gremios profesionales de las principales ciudades de la Europa Central fueron los impulsores y responsables de la regulación del comercio, especialmente los carniceros, pescaderos y panaderos, que propusieron y promulgaron normas y reglamentos para impedir la adulteración de los alimentos y su comercio en mal estado. Fue el año 1276, en la ciudad alemana de Augsburgo, cuando se dispuso que los sacrificios de animales para consumo de la población debían llevarse a cabo en mataderos públicos.

En España, los Reyes Católicos en 1474 dieron impulso a estas normas ordenando a todas las localidades de sus reinos, la promulgación de Ordenanzas Municipales a este fin. De todas formas, la mayoría de mataderos en España no empezaron a surgir en zonas urbanas hasta los inicios del siglo XVI, en que se conoce ya la existencia de algunos, como son el de Madrid (1502)

y Sevilla (1525), o la construcción de uno nuevo, como el caso de Barcelona, del que se desconoce la fecha de construcción, pero que debía existir previamente, ya que en 1571, se decidió hacer un nuevo matadero ("escorxador") en la muralla vieja sobre el "Rec" en la Ribera, sirviéndose de la "Botiga de la Artillería", que estaba junto a la torre de Santa María.

En Palma, empezó a construirse el primer edificio definido como Matadero en 1776, en los Huertos del "Bordell", zona entonces situada en el área que hoy conocemos como Plaza del Condado de Rossellón, actualmente ocupada por el Mercado del Olivar. El mismo, como era costumbre en su época, ostentaba en su frontispicio una lápida conmemorativa, cuyo texto era el siguiente:

"Hallándose de Corregidor de esta Ciudad y su Término el M. Ilre. Sr. D. Vizte Tiscar de los Rios y Montenegro, Coronel de Inf. Y Thenite de Rey de esta plaza de Palma, y de Diputados de Obras los M. les Sr. Marqs de Villafranca de San Martí y D. Anto Togores y Salas, Regs Perps de la dicha Ciudad, se empezó la obra en el día 11 de Dizbre. de 1776 y fue Rematada en el día 14 de Abril del año 1778".

Según afirma Antonio Bosch, primer presidente del Colegio de Veterinarios de Baleares en su conferencia publicada con el título de "Concepto higiénico de los Mataderos", el Ayuntamiento de Palma para emprender y realizar esta obra, autorizó el incremento del precio de las carnes en tres dineros por libra.

De su funcionamiento poco conocemos, salvo que por entonces el control sanitario se realizaba por veedores, y que desde 1724 se acudía con frecuencia a albéitares, también denominados "visuradores", para ejercer los controles sanitarios sobre la aptitud de los animales para ser sacrificados y que sus carnes pasaran a consumo humano.

TOMEU ANGUERA

20

Els jubilats tanquen el calendari de l'any

Els veterinaris jubilats estan immersos en la planificació del calendari d'activitats que duren a terme en els darrers mesos de l'any. La primera d'aquestes estava prevista pel 22 d'octubre i era la visita a la Fundació la Caixa de l'exposició 'Momias egípcies y el secreto de la vida eterna'. També està molt avançat -no concretat- el dinar de Nadal, que se realitzarà dins la primera quinzena de desembre, i se treballa en una altra possible activitat la qual, per falta de temps, per ventura s'ha de deixar per al proper any.

Si suposadament només un veterinari pot aplicar vacunacions a cans i moixos i, per tant, hauria de ser l'únic a qui els laboratoris venguessin les vacunes... Com hem d'actuar quan ens arriba un ca amb una vacuna posada en la qual no hi figura cap signatura ni número de col·legiat de cap veterinari?

(En aquests casos l'enganxina de la vacuna porta un número de Lot i una data de caducitat, a banda del nom del laboratori i, per tant, s'hauria de poder seguir la traçabilitat i saber a qui se li ha venut).

Habida cuenta el enunciado de la pregunta creemos interesante hacer las siguientes puntualizaciones previas: no cabe duda alguna de que sólo los veterinarios pueden aplicar vacunaciones a perros, gatos y demás animales. No obstante no podemos compartir la afirmación de que los laboratorios sólo puedan vender vacunas a los veterinarios. Sin embargo, no vamos a profundizar en estas cuestiones, porque entendemos que el alcance de la pregunta es otro, saber cómo debe actuar un veterinario cuando comprueba que en una cartilla sanitaria oficial, se ha estampillado una pegatina de una vacuna que debiendo expresar o contener, de una forma u otra, la identificación del veterinario que la ha aplicado, no la contiene (ni firma, ni número de colegiado, ni sello, ni nada que permita su identificación).

Consideramos conveniente recordar que sólo la cartilla sanitaria definida en la Orden de 7 de junio de 1996, de las Consellerías de Agricultura y Pesca y de Sanidad y Seguridad Social (para los animales nacidos antes del 5 de octubre de 2004), o el Pasaporte oficial adoptado por la Orden de la Consellería de Agricultura y Pesca, de 27 de septiembre de 2004, deben entenderse como los únicos modelos obligatorios de tarjeta sanitaria para perros, gatos y hurones, que certifique su estado sanitario, las vacunaciones recibidas y otros tratamientos.

Y si en una o ambas, el sello, pegatina o timbre de una vacuna no apareciera la identificación necesaria del veterinario que la ha aplicado, estaríamos en presencia bien de un posible delito de intrusión, bien en presencia de un incumplimiento profesional de un veterinario.

Estemos ante un caso u otro, se habrá producido una actuación irregular: un delito en un caso, una infracción administrativa e incluso colegial, en otro. Y el veterinario que detecta o advierte tal hecho tiene el deber de denunciarlo. Más concretamente, bajo nuestra opinión, debe ponerlo en conocimiento de su colegio profesional, en el caso, el COVIB.

Porque el COVIB no sólo es el elemento intermediador y colaborador entre los profesionales veterinarios y las Administraciones Públicas de nuestra Comunidad Autónoma, sino que, además, el COVIB tiene obligaciones o compromisos en esta materia, tales como las establecidas en la Orden de octubre de 2004, que determina que el reparto del citado pasaporte deberá canalizarse a través del COVIB.

A partir de dicha puesta en conocimiento, el COVIB tendrá acceso a los canales correspondientes para conseguir con su denuncia un resultado efectivo en el control y persecución del hecho irregular, sea cual sea el alcance de éste (delito o infracción administrativa, según los casos).

Sin duda también podrá el veterinario poner en conocimiento de los hechos advertidos, directamente, a las Administraciones competentes (estamos hablando nada más y nada menos que de medicamentos veterinarios), a través de sus órganos policiales o puramente administrativos, no obstante, nuestra recomendación es hacerlo a través del Colegio Profesional.

**BUFETE ASESORIA
ANTONIO FONT**

La pintura d'Steve Afif, al Col·legi

L'artista egipci Steve Afif (Alexandria, 1943), un autor lligat a Mallorca des de fa més de 40 anys, ha cedit aquest passat trimestre tres dels seus quadres al Col·legi perquè hi romanguin exposats a l'entrada. Es tracta d'obres en les quals es complica no detenir-se per l'expressivitat de les figures retratades. El seu autor estudià de ben jove a l'Escola de Dibuix i Pintura Byam Shaw (1960-1963), a Londres, i gaudí d'una beca de la Royal Academy of Arts, entre 1963 i 1966. Des de finals dels anys 70 ja exposà a Mallorca, tant individualment com formant part d'exposicions col·lectives. Destaca la seva feina amb la Galeria Altair de Palma, on ha duit les seves col·leccions 'Disparates' (2003) i 'Pintura' (2005), entre d'altres. Ha participat també en diferents edicions d'ARCO (Madrid) o Art Cologne (Alemanya) i exposat a Sa Llonja, Casal Balaguer, Ca'n Puig (Sóller), entre altres llocs.

En la radiografía baricada podía apreciarse una imagen sacular de dilatación esofágica craneal al corazón, asociada a un estrechamiento abrupto del mismo esófago sobre la base cardiaca a nivel de la 4ª costilla. La sintomatología y clínica que presentaba el paciente lo hacían altamente indicativo de padecer una anomalía de los anillos vasculares.

Embriología y diagnóstico

Las alteraciones del anillo vascular son malformaciones congénitas de los grandes vasos y sus ramas, que provocan constricción sobre el esófago, produciendo una estenosis parcial o total. En incidencia representan la 4ª malformación cardiovascular más común en los perros, solo por detrás del CAP, estenosis pulmonar y estenosis aórtica.

En la vida embrionaria son seis los pares de arcos aórticos que rodean la tráquea y esófago. En el desarrollo normal se produce la regresión selectiva de estos arcos y se forma así el sistema vascular adulto. La alteración más frecuente del anillo vascular es la persistencia del cuarto arco aórtico derecho, que se presenta en el 95% de los casos. El esófago queda así comprimido por el ligamento arterioso que conecta la arteria pulmonar izquierda y la aorta descendente. Se crea una abrazadera que atrapa el esófago. Éste comenzará a dilatarse cranealmente a medida que la comida se acumula; es por ello que los signos clínicos de regurgitación postprandial suelen aparecer cuando el animal empieza a ingerir comida sólida y el diagnóstico se realiza entre los 2 y 6 meses de edad. En el caso de nuestro paciente éste contaba con 2 meses y medio de edad. Los animales afectados suelen tener un crecimiento más lento que sus hermanos de camada y parecer delgados y malnutridos a pesar de tener un apetito aparentemente voraz y estar alegres y sanos. En algunos casos aparecen signos respiratorios motivados por la aparición de una neumonía por aspiración, afección que todavía no había padecido el bóxer que aquí presentamos.

En el diagnóstico diferencial habrá

además que considerar otras patologías como presencia de cuerpo extraño esofágico, megaesófago congénito, estenosis esofágica, hernia de hiato, masas intra o extraesofágicas y divertículo esofágico.

En algunos casos las radiografías con contraste de bario no serán suficientes para su diagnóstico y deberemos realizar un estudio esofagoscópico. Nosotros procedimos a realizar una ecocardiografía en primer lugar, ya que además presentaba un leve soplo cardiaco, apareciendo simplemente una regurgitación mitral y tricuspídea trivial, sin presentar las anomalías cardíacas más frecuentes en la raza bóxer: la estenosis pulmonar y estenosis subaórtica. Posteriormente procedimos a realizar una esofagoscopia (foto 1) para confirmar el diagnóstico de anomalía del anillo vascular, descartando otras causas de estenosis esofágica y comprobando y evaluando la magnitud de la dilatación esofágica, confirmando la presencia de constricción del esófago a nivel de la base del corazón.

Tratamiento

La cirugía debe realizarse a la mayor brevedad posible, ya que de otra forma el esófago no regresará nunca a su tamaño original, ni recuperará su motilidad, quedando una dilatación esofágica craneal a la estenosis, y en casos más avanzados y severos incluso caudal a ella. Además disminuiríamos el riesgo de aparición de neumonía por aspiración, de aparición más frecuente antes de la corrección. Habrá que estabilizar al paciente para de la cirugía, lo que no fue preciso en nuestro caso ya que había recibido suero terapia previamente y los vómitos y debilidad habían remitido.

Procedimos a realizar una toracotomía en el 4º espacio intercostal izquierdo. Una vez desplazados los lóbulos pulmonares dorsal y caudalmente por medio de gasas humedecidas, procedimos a localizar, diseccionar y seccionar doblemente el ligamento arterioso por medio de sutura no reabsorbible (seda 2/0) (foto 2). Seguidamente diseccionamos las bandas fibrosas residuales entre aorta y arteria

Foto 1

Foto 2

pulmonar. Tanto esto último como la localización del ligamento lo realizamos con la ayuda una esofagoscopia intraoperatoria (foto 3), ya que el haz luminoso nos permite detectar perfectamente el lugar por donde discurre el ligamento arterioso. Posteriormente y también por vía endoscópica procedimos a realizar una dilatación del esófago con balón, en la zona de constricción, para acabar de diseccionar las últimas bandas fibrosas.

Técnicas de resección o plegamiento del esófago dilatado han sido también utilizadas sin demasiado éxito ni tampoco restauración del peristaltismo esofágico normal.

Tanto en la radiografía de bario realizada tras 2 semanas de la cirugía (foto 4), como en la esofagoscopia realizada mes y medio después, se pudo comprobar la disminución del tamaño de la dilatación esofágica y la facilidad del paso de comida al estómago. Además el paciente ha ido cogiendo peso y mejorando su condición corporal, a la vez que han ido disminuyendo los signos de regurgitación. En la mayoría de los casos, al igual que en el que aquí presentamos, no se produce la reversión completa del esófago y de los signos clínicos, pero si el alivio considerable de ellos y la posibilidad de llevar una vida totalmente normal, con presencia de episodios ocasionales de regurgitación.

Pasados 7 meses de la cirugía, nuestro bóxer (foto 5) se alimenta con pienso triturado, lleva en estos momentos una vida totalmente normal y ha alcanzado un tamaño y peso adecuados.

Foto 3

Foto 4

Foto 5

Programa de millora en les races ovines de les Illes Balears. Recollida d'esperma i criocongelació per l'obtenció de palletes de semen

El Programa nacional de conservació, millora i foment de les races ramaderes (Real Decreto 2129/2008, de 26 de desembre) estableix les eines d'interès general, especialment pel que fa a les races en perill d'extinció, dins d'un concepte ampli, en l'exercici d'una activitat que persegueix la preservació del patrimoni genètic animal.

La conservació de les races ovines de les Illes Balears s'ha de plantejar com una combinació dels clàssics sistemes 'in vivo', que fins fa poc suportaven tot el pes de la conservació de les races, amb els necessaris sistemes 'in vitro'.

Per a la correcta implantació del sistema de conservació 'in vitro' es fa necessària la participació d'un Centre de Recollida de Germoplasma (RD 841/2011), per tal de realitzar les tasques d'obtenció, processament i emmagatzematge del semen. La creació per part de SEMILLA d'un banc de germoplasma podrà permetre la recuperació d'algun caràcter perdut o de tota una raça en cas de catàstrofe.

Facilitar la creació d'aquestes estructures és bàsic per a la conservació, millora i difusió del material genètic de les Races Autòctones de la nostra Comunitat Autòctona.

La actualitat a la nostra Comunitat es centra en la creixent integració de nuclis de sementals per establir protocols en la recollida i processament d'esperma. La creació en SEMILLA d'un Laboratori de Reproducció com a una unitat global per desenvolupar aquestes tasques és la passa definitiva per a la posada en marxa d'un Centre d'obtenció de germoplasma que obtingui el reconeixement oficial. Les tasques que es desenvolupen en el processament del semen es divideixen en diferents fases:

Preparació dels mascles. Una vegada seleccionats els sementals i condicionats als centres de recollida, l'extracció del semen es regula segons el RD 841/2011,

on els mascles novells (o no regulars) s'entrenen d'un a dos mesos abans a la recollida, operacions que es fan emprant una ovella reclam, preferiblement en estació reproductora, immobilitzada en un poltro. Així es garanteix el comportament natural del mascle davant els estímuls sexual, visuals i olfactius de la femella, i s'assegura l'òptima ejaculació dins la vagina artificial.

Recollida de semen. La tècnica de recol·lecció de material genètic és mitjançant vagina artificial, amb un dipòsit per omplir amb l'aigua calenta que simularà la temperatura de l'interior de la vagina de l'ovella. Aquesta vagina es completa amb un tub col·lector, un con de recollida i una funda tèrmica. Tota l'estructura s'ha de mantenir entre 37-42°C, i proporciona l'estímul tèrmic i mecànic adequat.

La creació per part de SEMILLA d'un banc de germoplasma podrà permetre la recuperació d'algun caràcter perdut o de tota una raça en cas de catàstrofe

Processament del semen i refrigeració. Una vegada obtingut el semen, s'han de seguir seqüencialment una sèrie d'accions fins a l'obtenció de les palletes refrigerades: anotació del volum de semen recollit, valorar la mobilitat masal, mesurar la concentració espermàtica, i calcular el volum del primer diluent a

Fotos cedidas por Semilla

afegir segons el volum de semen i la concentració espermàtica obtinguda. Tot el procés es farà a 37°C. Una vegada obtinguda la dilució, s'anirà baixant la temperatura progressivament fins assolir els 5°C, moment en què s'estabilitzarà la mostra durant dues hores. Segon les recomanacions, un voltant de 300 milions d'espermatozoides per cada palleta de 0,25 ml són necessaris perquè la dosi de semen sigui efectiva.

Criocongelació. És el segon procés de descens gradual de la temperatura, des de 5°C fins a -194°C. Passades les dues hores esmentades s'afegeix el segon diluent a la primera dilució, i es procedeix a la càrrega de dilució de semen dins les palletes i al segellat amb polivinil de color. Una vegada estabilitzades aquestes palletes s'inicia el procés de criocongelació, que orienta el descens de la temperatura segons una corba prèviament establerta per a cada espècie dins un criocongelador. Finalitzat el procés, es procedirà al traspàs de les palletes dins recipients, els quals descansaran definitivament en els contenidors de nitrogen de SEMILLA.

Tots els moviments de germoplasma, des de l'explotació d'origen al laboratori i del laboratori al magatzem, s'han de registrar als corresponents impresos que acompanyaran contínuament la mostra.

Roberto Vera Martínez
Veterinari del departament
de Producció Animal SEMILLA

Un seguro que cuida de su futuro

Nuevas **COBERTURAS EXCLUSIVAS A.M.A.**

- ✓ Servicio de Manitas para pequeñas reparaciones
- ✓ Servicio de Manitas Tecnológico
- ✓ Servicio de Asistencia Informática Remota A.I.R.
- ✓ Y disfrute también de nuestro servicio de Asistencia Informática Remota: A.I.R.

Porque su negocio también es cosa nuestra

A.M.A. PALMA DE MALLORCA Barón de Pinopar, 10 Tel. 971 71 49 82 pmallorca@amaseguros.com

LA CONFIANZA ES MUTUAL
www.amaseguros.com 902 30 30 10

